

Berømte avlslinier

“Kennel Rytex”

Tekst: Ole Geert Dam

For mange er kennelnavnet “Rytex” forbundet med Ian Openshaw, og der er da heller ingen tvivl om, at Rytex navnet først og fremmest er blevet berømt, gennem Ian Openshaws enestående karriere, men allerede inden Ian kom frem, var Kennel Rytex på “Spaniel-kortet”.

Den oprindelige ejer af kennel Rytex var en erhvervs-/rigmand, som hed Richard Fairfax Naylor. Richard Naylor var passioneret jæger, og på hans ejendom havde han opbygget et jagtvæsen samt en hundekennel, som han fik registreret under kennelnavnet “Rytex”. Richard Naylor havde ansat en mand, som hed John McQueen som kombineret skytte og hundemand.

John McQueen blev en respekteret og anerkendt hundetræner, hvor han bl.a. førte Rytex Rex frem til F.T.Champion. Rytex Rex blev også en rimelig velbesøgt avlshan, hvor han bl.a. blev far til 3 F.T.Ch. De 2 af dem fra parringen med tæven F.T.Ch. Badgercourt Susan, som vi portrætterede i sidste nr. af F.T. Spaniel & Jæger.

Ian Openshaw

Som jeg indledningsvis nævner, så vil kennelnavnet Rytex, for mange, altid være forbundet med Ian Openshaw, og hvis man skal portrættere Rytex linierne, kommer man heller ikke uden om at skulle portrættere “the man himself”.

Ian Openshaw blev født den 7. april 1960 i Wigan Lancashire. Hans far, Jim Openshaw, var selv en ivrig jæger og, på amatørbasis, også opdrætter af Spaniels under kennelnavnet Mallowdale.

Ian skød sine første 2 fasaner, 7 år gammel, da han var med sin far på jagt i Skotland, og som med alt andet Ian har beskæftiget sig med, så blev han også på dette område frem-

ragende. Allerede 9 år gammel var han en rigtig dygtig skytte, og det har han fastholdt siden. Ian er kendt for, at han kun meget sjældent skyder forbi til noget som helst, uanset jagtform.

Ian fik sin først Spaniel, Mallowdale Jess, da han var 11 år gammel. Det var en sort/hvid tæve som hans far havde opdrættet, og sammen med den fik han Peter Moxon træningsbog, som herefter var fast inventar på Ian’s natbord.

Ian debuterede på markprøver med Jess, da han var 13 år gammel. Det var en novice (åben klasse), her blev de 2. vinder. Fra den dag af var Ian bidt af markprøver, men på daværende tidspunkt var han afhængig af, at hans far kunne køre ham rundt til markprøver, så dette begrænsede ham en del, fordi hans far, som politimand, havde svært ved at få fri på hverdage.

Dette irriterede Ian, og han valgte derfor at sælge Jess, da han alligevel ikke kunne komme på nok markprøver med hende. Dette fortrød Ian dog, og han fik en ny hund opdrættet af hans far. Det var hanhunden, Mallowdale Smut. Med Smut vandt Ian en novice (åben klasse) og kort tid efter også en vinderklasse, på dette tidspunkt var Ian kun 16 år gammel. Uheldigvis sket der det, at Smut blev ramt af en, på daværende tidspunkt, ny hundesygdom, kaldet parvo virus. Selv om Smut overlevede sygdommen, havde den dog taget så hårdt på ham, at han aldrig igen fik den fart og speed han havde inden han blev syg.

Ian var nu rigtig “bidt af hundene” og han begyndte også at

Et enestående billede: Ian Openshaw med 4 Championshipvindere, fra venstre: F.T.Ch. Rytex Roel, F.T.Ch. Moonreed Flush, F.T.Ch. Danderw Druid og F.T.Ch. Chyknell Goldstar.

træne Labradors, selvom Spaniel var hans førsteprioritet.

Ian prøvede, i sine helt unge år, mange forskellige jobs, men han vendte hele tiden tilbage til hundene og jagten, og det endte med, at han fik jobs hos flere skytter, hvor han hjalp til, både med opdræt og jagt samtidig med, at han stadig trænede hunde, og solgte dem.

Da Ian var 19 år, begyndte man virkelig at lægge mærke til hans ekstraordinære evner som hundetræner, og bl.a. den tidligere omtalte hundetræner på kennel Rytex, John McQueen, så store muligheder i Ian. John McQueen stod på daværende tidspunkt for at skulle pensioneres, og han foreslog derfor Richard Naylor (ejereren af kennel Rytex), at Ian kunne overtage hans job, og sådan blev det. Den 4. januar 1980, blev Ian ansat på kennel Rytex som skytte og hundemand. Ian husker tydeligt denne dato, fordi han dagen før var blevet gift med sin ungdomskæreste Wendy.

Wendy og Ian havde derfor ikke tid til bryllupsrejse, fordi de allerede dagen efter deres bryllup skulle starte på Rytex kennelen.

Det viste sig hurtigt, at parret Ian og Wendy var det perfekte match, fordi de begge evnede at arbejde utrolig hårdt, og dette nærmest “arbejdsraseri” har altid været adelsmærket for Ian, og hans motto er, at held kun opnåes gennem hårdt arbejde.

Ligesom med Ian’s skydefærdighed, viste

F.T.Ch. Rytex Rex - den første Rytex champion her fotograferet som gammel hund.

han også store evner som skytte på Richard Naylor's ejendom, og meget hurtigt gik jagtvæsenet på Rytex fra at være en lille hyggelig familiejagt med ca. 40 fugle på paraden, til at være et større jagtvæsen med kvalitetsfugle, hvor der blev skudt op til 300 fasaner på en jagt.

I 1987 kort inden Ian's første store succeser, skete dog det forfærdelige, at ejeren af Rytex Kennelen, Richard Naylor, døde i en ung alder, og dette påvirkede Ian meget, og selv om han og Wendy arbejdede for Richard Naylor's arvinge i yderligere 2 år, så ønskede Ian, at komme videre og starte for sig selv, og dette betød, at Ian og Wendy i 1989, købte et meget faldefærdigt landsted i Pellow, Schropshire i Midtengland.

Igen tog Ian og Wendy en chance fra et sikkert og stabilt job hos Naylor familien til at stå på egne ben med en professionel hundekennel som eneste levevej. Naylor familien viste dog Ian og Wendy den gestus, at de fik lov at tage Rytex navnet med sig.

Igen gennem utroligt hårdt arbejde fik Ian og Wendy opbygget kennelen, og hvad der startede på ruiner, blev hurtigt gjort færdigt til en rimelig moderne kennel med dertil hørende beboelse.

Ian og Wendy bor stadig samme sted, og hvad der kendetegner parret er deres utrolige arbejdsiver og gæstfrihed. På kennel Rytex er der fra meget tidlig morgen til sen aften, altid gang i den, der er konstant besøgende som skal se hunde, snakke hunde eller have parret deres hund. Ian mobiltelefon står aldrig stille, og han er konstant i kontakt med mennesker fra hele verdenen, der ønsker hans råd og vejledning eller ønsker at købe hvalp eller trænet hund hos ham.

Apropos, at søge råd hos Ian, så skal man på forhånd gøre sig klar, at Ian ikke er nogen diplomat, spørger man ham, får man hans ærlige svar, og han lægger absolut ikke "fingrene imellem". Ian's meget kontante facon er således ikke for "sarte sjæle".

Ian var for år tilbage i Amerika for at dømme en Spaniel vinderklasse. Da prøven var slut, spurgte man ham, om hans egne hunde kunne slå de bedste amerikanske. Ian's korte svar var: "It would be like taking candy from a baby" (det ville være som at tage slik fra en baby). Et typisk Openshaw svar, som kan støde mange mennesker, og en ting er sikkert, Ian har aldrig sat "sit eget lys under en skæppe". Han kan virke arrogant på mange, og hans facon, har da også givet ham mange venner, men absolut også mange fjender. Bevæger man sig i den engelske spanielverden, vil man også opleve, at folk nærmest er opdelt i 2 lejre. Dem som er for Ian og dem som er imod ham. Hans "fans" nærmest forguder ham, mens han "fjender" gerne ser ham hen "hvor pebberet gror". Det er i hvert fald meget få personer som har en neutral holdning til Ian, og flere

Ian som ung med sin første avlsmatador, F.T.Ch. Rytex Rod

mener, at hans indflydelse på avlen af både Springere og Cockere er alt for stor. Hvor stor hans indflydelse er kan ses gennem, at man ofte i de engelske jagthundblade, kan se hvalpeannoncer hvor der står "efter Rytex-fri linier".

Ian er kendt for at være "sine venners ven", forstået på den måde, at han vil gøre alt for sine venner og hjælpe dem på bedst mulige måde, her kan nævnes bl.a. Jim Clarke og Freddy Smidt, som var de rene novicer før de kom under Ian's vinger. Ian har hjulpet dem med alt vedr. hundetræning, og det har betydet, at Jim Clarke har vundet Spaniel Championship 2 gange (1995 og 2002) og Freddy Smidt 1 gang (1999). Andre meget kendte Spanieførere, som er/var "under Ian's vinger" er Bob Wilkinson (championshipvinder 1996), Simon Dixon og Aubrey Ladyman (championshipvinder 2009).

Rytex linierne

Uanset Ian's evner på andre områder, så har han selvfølgelig opnået sin kultstatus gennem sine hunde. Da Ian ankom på kennel Rytex, var der kun en hund, som Ian anså for at være en absolut tophund. Det var Springertæven Rytex Ria, som Ian hurtigt førte til F.T.Ch., og i 1986 blev Ria 2. vinder på Det Engelske A.V. Spaniel Championship kun slået efter run-off af legendariske F.T.Ch. Cortman Lane, ejet og ført af Keith Erlandson.

En ting var, at have en god prøvehund, men Ian's ambitioner rakte meget længere, for han ønskede at starte en avlslinie som var unik. Hans udgangspunkt var Rytex Ria, og Ian begyndte derfor at lede efter en hanhund, som han kunne lide, og som samtidig passede ind til Ria's linier.

Ian har altid haft en fantastisk fornemmelse for at finde det rigtige, og han fandt hanhunden Raffle of Rytex. Nøjagtigt som Ria, havde Raffle den tidligere omtalte, F.T.Ch. Rytex Rex som bedstefar, og opstarten på de nye Rytexlinier, blev altså parringen mellem Ria og Raffle, hvilket var ren linieavl på F.T.Ch. Rytex Rex.

Kombinationen Raffle/Ria gav øjeblikkelig succes, og de producerede 3 F.T.Ch., nemlig F.T.Ch. Rytex Rockey of Bellever, F.T.Ch. Rytex Racer of Craigfellin og F.T.Ch. Rytex Ruby. De 2 førstnævnte ejet og ført af andre, men Ruby var en tæve som Ian selv beholdt og førte til champion.

Som opdrætter skal man altid være mindst et til to skridt foran, og hvis Rytex linierne skulle fortsætte, måtte Ian finde på noget nyt. Han valgte derfor at parre Ria, med en rimelig ukendt Irsk hanhund, som hed Inler's Cruff. Godt nok var Cruff ud af to Irske championforældre, men hvorfor Ian netop valgte ham, må stå hen i det uvisse. men Ian har aldrig været bange for at følge sine første indskydelser, og handle derefter. Igen gav Ian's intuition resultat, for parringen Inler's Cruff/Rytex Ria gav hanhunden F.T.Ch. Rytex Rod, som blev Ian's første rigtige avlsmatador.

I marts 1988, stod Ian foran at skulle parre den føromtalt tæve, F.T.Ch. Rytex Ruby, og han kunne ikke lige finde en hanhund der passede ham, og igen tog Ian en stor chance, for på Rytex kennelen gik, den, på daværende tidspunkt, kun 9 måneder gamle Rytex Rod, og Ian valgte at parre Rod og Ruby på trods af Rod's unge alder, og på trods af, at der faktisk var tale om ren indavl, fordi både Ruby og Rod havde F.T.Ch. Rytex Ria som mor.

Igen slog Ian's intuition ikke fejl, for denne kombination gav Ian's første championshipvinder, nemlig tæven F.T.Ch. Rytex Racine, som i december 1990 og januar 1991 vandt både Irsk og Engelsk Spaniel Championship.

F.T.Ch. Rytex Racine - Ian's første Championshipvinder.

Året 1989 blev i øvrigt på alle måder skelsættende for mange af Ian's fremtidsplaner for ud over at starte egen professionel kennel, fik han bl.a. 3 nye Spaniels, som alle kom udefra, og som alle 3 skulle få fantastisk stor betydning for Ian's videre karriere og ikke mindst Rytex linierne.

De 3 Springere var tæven Poppet of Balscote, som var en parringshvalp efter Rytex Rod, samt de 2 kuldsøskende hanhunden Kenine Robb of Rytex og tæven Kenine Tina. Robb og Tina havde begge F.T.Ch. Rytex Rex som oldefar samt F.T.Ch. Raffle of Rytex som morfar. I øvrigt var den kombination som indeholdt Tina og Robb helt fantastisk, idet den, udover de 2 nævnte, gav yderligere 3 F.T.Ch., men det var altså ikke Ian's opdræt.

Poppet of Balscote vandt engelske Spaniel Championship 1993, Kenine Tina samme championship i 1994. Kenine Robb of Rytex blev samtidig Ian's næste avlsmatador, og far til 32 F.T.Ch.

Parringen mellem Robb og førortalte F.T.Ch. Poppet of Balscote gav i øvrigt Ian's næste championshipvindere, nemlig de 2 tæver F.T.Ch. Rytex Rime (championshipvinder 1997) samt F.T.Ch. Rytex Roel (championshipvinder 2000).

Parringerne mellem Robb og Poppet gav, udover de 2 ovennævnte, yderligere 2 champions, nemlig F.T.Ch. Rytex Ramps og F.T.Ch. Rytex Ruffer of Tasco.

Efter disse avlsmæssige succeser, gjorde Ian det, at han parrede tæverne efter Robb og Poppet tilbage på Rytex Rod, hvilket gav enkelte F.T.Ch. eller også parrede han dem med hans, på daværende tidspunkt nye hanhund som hed F.T.Ch. Kettlestang Comet, som igen gav flere succesrige hunde. Comet blev ligeledes Ian's næste avlsmatador, og han blev far til ialt 16 F.T.Ch. Her i blandt de berømte kuld med Championshipvinder 1996, F.T.Ch. Moonreed Amy. Kombinationen Comet/Amy gav 5 F.T.Ch. de berømte Craighaar hunde Classic, Charisma, Holly, Boris, og den her til landet importerede DK.F.T.Ch. Craighaar Kate.

I det hele taget blev det en stor succes at parre tæver efter F.T.Ch. Kenine of Rytex med Kettlestand Comet.

I 1995, kort tid efter F.T.Ch. Sunnybrae Siskin havde vundet championppet, blev hun parret med F.T.Ch. Kenine Robb of Rytex, og denne parring blev ligeledes berømt med ialt 4 F.T.Ch., nemlig Clarburgh Art, Amy, Arrow og Bunty.

Ian havde selv F.T.Ch. Clarburgh Amy, F.T.Ch. Clarburgh Bunty og F.T.Ch. Clarburgh Art, og her blev hanhunden Art, Ians næste avlsmatador, hvor han er blevet far til p.t. 25 stk. F.T.Ch., og der kan være flere på vej.

Bemærkelsesværdigt ved den avl Ian har

22 F.T. Spaniel & Jæger sept. 2009

Wendy og Ian efter deres gigantsucces på Spaniels Championships 2000. Fra venstre F.T.Ch. Rytex Roel (1. vinder A.V.), F.T.Ch. Parkbreck Perfektion (1. vinder Cocker), F.T.Ch. Clarburgh Amy (2. vinder A.V.) og F.T.Ch. Clarburgh Bunty (4. vinder A.V.).

foretaget er, at han altid har lavet tæt lineavl, og selv om hans største succeser har været med tæver, har Ian faktisk altid avlet gennem sine hanner, som de sidste 20 år har domineret avlen i England fuldstændig.

Ian 4 dominerende avlshanner har været: F.T.Ch. Rytex Rod (far til 14 F.T.Ch.) F.T.Ch. Kenine Robb of Rytex (far til 32 F.T.Ch.) F.T.Ch. Kettlestang Comet (far til 16 F.T.Ch.) F.T.Ch. Clarburgh Art (far til 25 F.T.Ch.)

Det er helt enestående, at ovennævnte 4 hanner er blevet far til ialt 87 F.T.Ch. alene i England siden 1990. Jeg ved ikke hvor mange champions ialt der er lavet i perioden, men der kan ikke herske tvivl om, og 4 ovennævnte hanhunde nærmest har været altdominerende. Ikke kun når vi taler antallet af champions, men også i antal parringer. Bl.a. har Ian selv fortalt, at alene Kenine Robb of Rytex, har haft over 400 parringer, og når vi taler om de 4 hanhundes succes, så må vi altså heller ikke glemme, at de også har haft alle de bedste tæver til parring.

Ser vi på A.V. Championshipvindere siden 1991, altså 19 afholdte Championships, så har en af ovennævnte 4 hanner været direkte far til de 12 af vinderne. Vinderne i 2004 (Annickview Anna), og i 2008 (Clover Amethyst) har "kun" en af de 4 som bedstefar og Ian's egen championshipvinder i 2003, Whitehope Solitaire har pudsigt nok en kuldsøster til Kenine Robb of Rytex og Kenine Tina, som mor.

Det vil sige, at kun championshipvinderne i 1992, 1995, 1998 og 2006 kan siges at være "Openshaw-fri" i deres afstamning, altså kun 4 ud af 19. Det er helt vildt at tænke på.

Nu er alt hvad Ian rører ved ikke lig med

succes, for som for alle andre har der også været, hvad nogen vil kalde "nittere". Bl.a. Championshipvinder 2002, F.T.Ch. Moonreed Flush, skulle efter planen have været Ian's næste avlsmatador (efter Clarburgh Art), men på trods af, at Flush har haft mange parringen, og også parringen med mange supertæver, så har han aldrig for alvor slået igennem i avlen. Han er kun blevet far til 1 F.T.Ch. i England, nemlig F.T.Ch. Rytex Royal. Pudsigt nok, er Flush her i Danmark, blevet far til 2 DK.F.T.Ch. i samme periode, men fakta er, at Flush slet ikke har levet op til Ian's tidligere avlshanners resultater.

Labradors

Som tidligere nævnt var Ian også meget kendt som Labradormand. Fra sin start på Rytex kennelen og frem til slutningen af 1990'erne, havde han stor succes med Labradors, hvor han sammenlagt har trænet og ført 11 til F.T.Ch. Nøjagtig som med sine Springere, så avlede Ian gennem sine Labradorhanner og flere af dem har også opnået kultstatus. Bl.a. meget af den danske avl på de rene jagtlinier af Labradors er baseret på Ian's Labradorhanner, hvor navne som F.T.Ch. Palgrave Quin, F.T.Ch. Swinbrook Twig, F.T.Ch. Tibeatosh og F.T.Ch. Ben of Mallowdale kan få det til at løbe koldt ned af ryggen på enhver Labradorfreak. Modsat med sine Spaniels, så opnåede Ian dog aldrig den hæder med sine Labradors, at vinde "The Retriever Championship". Han var flere gange tæt på, tættest var han i 1987, da han blev 2. vinder med F.T.Ch. Swinbrook Twig.

Ian har, siden slutningen af 1990'erne opgivet at føre Labradors på prøver, fordi han mener, at de engelske Retrieverprøver efterhånden er mere for cirkushunde end for jagthunde. Ian har dog stadig enkelte Labradors i sin kennel, men dette er mere for syns skyld.

Cockerne

Selv om Ian også opnåede stor hæder med sine Labradors, er det dog først og fremmest som Spanielmand Ian har opnået sine nærmest uopnåelige resultater. De første mange år var det udelukkende med Springere, men siden Ian opgav Labradors, har han også kastet sin interesse over Cockerne, og man kan næsten sige, selvfølgelig med kolosal succes. Ja mange mener, at Ian måske er manden man kan takke for Cockerernes nærmest eksplosionsagtige kvalitetsforbedring gennem de seneste små 10 år. For inden Ian begyndte at interessere sig for Cockerne, sidst i 1990'erne, var de virkelig nede i en bølgedal, rent kvalitetsmæssigt, ja mange var faktisk begyndt at opgive racen som jagthund.

Det var først og fremmest Ian's kone, Wendy, som begyndte at interessere sig for Cockerne, men Ian kom hurtigt efter det, og han har faktisk fulgt samme opskrift, rent avlsmæssigt med sine Cockere, som han har gjort med Springere og Labradors, nemlig at avle gennem sine superhanner.

F.T.Ch. Danderw Druid, Cocker Championshipvinder 2006 og avlsmatador.

Pudsigt nok har Ian aldrig brugt kennelnavnet "Rytex" til sine Cockere, men har her brugt sin fars kennelnavn "Mallowdale", og Openshawparrets første avlsmatador indenfor Cockerne var F.T.Ch. Mallowdale Rackateer, som er blevet far til rigtig mange F.T.Ch. her bl.a. parrets næste avlsmatador F.T.Ch. Danderw Druid, som også vandt Cockerchampionshipet i 2006. Druid er ligeledes far til de 2 kuldsøskende F.T.Ch. Chyknell Megan (Cocker Championshipvinder 2003) samt F.T.Ch. Chyknell Goldstar (Cocker Championshipvinder 2004). Af andre kendte Cocker avlshanner fra Openshaw parret er F.T.Ch. Dardnell Dealer og deres helt nye han F.T.Ch. Mallowdale Gun.

Første gang Ian og Wendy for alvor slog igennem med deres Cockere var på Championshipet i 2000, hvor Ian vandt med F.T.Ch. Parkbreck Perfektion. I øvrigt var henholdsvis Cocker og A.V. Championship år 2000, et år hvor Ian satte en rekord, som nok aldrig bliver slået.

På A.V. Championshipet blev Ian 1. vinder, 2. vinder og 4. vinder. På Cocker Championshipet blev han 1. vinder og 2. vinder. Et resultat som det forekommer umuligt nogensinde at gentage eller blot komme i nærheden af.

Wendy vandt som tidligere nævnt championshipet i 2003 med F.T.Ch. Chyknell Megan, og Ian igen i 2004 og 2006 med henholdsvis F.T.Ch. Chyknell Goldstar og F.T.Ch. Danderw Druid.

Selv om Openshaw parret selvfølgelig stadig dyrker Springerne, så bliver det mere og mere tydeligt, at det først og fremmest er Cockerne, som i dag har deres hovedinteresse. Parret har, siden starten af 2000'erne nærmest "sprøjtet" F.T.Ch. ud blandt Cockerne, hvor de hvert år fører 4-5 nye Cockere frem til F.T.Ch. Dette har, som tidligere nævnt, betydet en kolosal kvalitetsforbedring blandt Cockerne generelt. Ikke forstået sådan, at Ian og Wendy, som hos Springerne, nærmest har siddet enerådigt på avlen, men mere det, at Ian og Wendy konstant stiller med Cockere af ekstrem høj klasse, og dette tvinger simpelthen deres konkurrenter til, også at stille med superhunde, for at kunne gøre sig gældende.

Vi taler her ikke kun om Cockere af en træningsmæssigt meget høj kvalitet, men om en kvalitet som er så høj generelt, at man hvert år næsten siger, at nu kan det ikke gøres bedre. Men det er som om, der alligevel bliver lagt lidt til hvert år, hvor især Openshawparret formår, at komme med nye Cockere, som bare bliver bedre og bedre. Her kan bl.a. nævnes en af Ian's nyeste champions, tæven, F.T.Ch. Brook Furlong of Tiptop Jack. Hende betegner Ian selv, som den bedste markprøvehund han nogensinde har haft, og en tæve som han er helt overbevist om, også ville kunne gå til tops blandt Springerne.

Hvis man bl.a. ser på Cocker Championshipet her i januar 2009, så stillede Openshaw parret med 6 forskellige Cockere, og som det sikkert er bekendt for mange, skal man,

Engelsk Cocker Championship januar 2009. Her havde Wendy og Ian kvalificeret 6 Cockere, alle havde altså mindst 1 gang været 1. vinder i vinderklasse i løbet af 2008.

i England, have en 1. vinder i vinderklassen for at kunne kvalificere sig. Openshawparret har altså alene i 2008, vundet vinderklasser med 6 forskellige Cockere, heraf har flere af dem vundet mere end en prøve. Dette fortælle lidt om, hvor langt Ian og Wendy er kommet, også med Cockerne.

Fremtiden

Hvad fremtiden vil bringe for Ian og Wendy kan ingen vide, kun kan der ikke herske tvivl om, at de også i mange år fremad vil gøre sig gældende, for hverken Ian eller Wendy er kørt trætte i at vinde, og som Ian altid selv siger, uanset tidligere resultater, så er der altid en ny prøve at vinde, og det er i hvert fald værd at bemærke, at Ian først bliver 50 år den 9. april 2010, så rent aldersmæssigt har han mange år endnu til at konkurrere.

Ian har allerede sat de rekorder der er at sætte, og han opgiver selv på sin hjemmeside, at hans sidste F.T.Ch. er nr. 86 i rækken. Selv om det kan være meget svært at opgøre, fordi Ian sjældent selv ejer de hunde han fører, så har undertegnede forsøgt, at regne lidt efter og er kommet frem til, at Ian har trænet og ført 11 Labradors, 34 Springere samt 23 Cockere frem til F.T.Ch. Dette giver ialt 68 Champions. De sidste 18, kan være, at Ian måske regner hunde med han har trænet/opdrættet, men måske ikke selv ført frem, men under alle omstændigheder er hans resultater ikke til at komme blot i nærheden af for andre, og det skulle ikke undre, om Ian selv satser på at nå tallet 100 F.T.Ch. indenfor de næste par år. Ian fasinat af at træne hunde frem til champions er de senere år blevet så stor, at man også ser ham føre hunde frem, som intet har med hans egne linier at gøre. Dette gælder især på Cockersiden. Ian vil simpelthen vinde, uanset hundens afstamning. Hvis han ser en super hund køber han den.

På trods af, at Ian har vundet A.V. Championshipet 6 gange med 6 forskellige hunde og Cocker Championshipet 4 gange også med 4 forskellige hunde, så kan der nok ikke herske tvivl om, at vi, på trods af det er henholdsvis 6 år (Springere) og 3 år (Cockere) siden han sidst vandt, vil se ham som vinder igen.